

Мала мати п'ять синів
Та чотири дочки
Посадила по війні
Дев'ять ясеночків.
Виростали край воріт,
Обступали вікна.
Заслонили цілий світ
Кучерявим віттям.
Роки йдуть, минають дні,
Мати жде та плаче.
Через дев'ять ясенів
Світонька не бачить.
